

[Gøting.]

gøre det godt, lad os få alt det kluntede eller irrationelle og uensartede pillet ud og få det, vi burde have haft for længe siden: en helhedslov. Det må være helt klart, at det at bringe en invalideret tilbage til at udfylde en mission er af den allerhøjeste interesse, ikke alene for samfundet som helhed, men også for den invaliderede og dennes pårørende, ikke alene ud fra økonomiske og fysiske synspunkter, men sandelig også i allerhøjeste grad ud fra rent mentale eller psykiske grunde.

I den forbindelse vil jeg gerne bemærke, selv om jeg ellers ikke skal komme ind på enkeltheder, at jeg i særdeleshed er glad for § 9 i lovforslaget. Det har længe undret mig, at stat og kommune, altså det offentlige, ikke i langt højere grad har gjort og gør brug af invaliderede, som på grund af deres invaliditet ikke kan vende tilbage til deres oprindelige arbejde, men som i høj grad vil kunne gøre 100 pct. fyldst på et andet område. Selvfølgelig er jeg klar over, at det ikke kan lykkes at placere så nær alle i det offentlige maskineri, men det, jeg faktisk ønsker at påpege, er, at det offentlige ikke behøver at tage de, man kan vel næsten sige reklamemæssige hensyn, som det private erhvervsliv i et vist omfang er nødt til at tage.

Målet må være total ligestilling med øvrige deltagere i samfundets erhvervsliv på områder, hvor et handicap ikke er et handicap. I øvrigt er jeg i høj grad tilfreds med, at der også i arbejder- og arbejdsgiverkredse kan spores en stadig voksende erkendelse af, at vi ganske enkelt slet ikke har råd til at undvære den værdifulde indsats, som handicappede kan yde, når de bliver placeret på de rette pladser eller rettere får mulighed for at kunne placere sig på de rette pladser. Vi har da slet ikke råd til det i dag, hvor der faktisk ingen ledige findes. I et samfund i fuld aktivitet er der brug for alle hænder.

Ministeren foreslår visse nydannelser på det organisatoriske område, og det må være klart, at det koordineringsapparat, der skal til, ikke må mangle. Jeg må erkende, at jeg er en lille smule nervøs for oplægget. Ja vel, ministeren har til hensigt at finde frem til en smidig ordning, som uden overflødig papiradministration kan sikre, at

revalideringen sætter ind på det tidligst mulige tidspunkt. Det er en smuk hensigt, og endemålet er endnu smukkere, at gøre tilværelsen lysere for vore handicappede. Så vidt jeg kan skønne, er det stort set lykkedes ministeren at finde frem til et fornuftigt organisationsapparat. Jeg vil derfor nødig have, at dette opfattes som udtryk for en sur indstilling over for lovforslaget som helhed; det skal kun opfattes som en opfordring til det kommende udvalg om at sikre sig, at der ikke bliver for meget kontoriusseri. Det er ikke mere bureaukrati, vi har brug for, det er flere og bedre revalideringsmuligheder, der skal til, det er facts.

Principielt skal jeg altså tilsige mit partis støtte til lovforslagets hovedlinje og hensigt, men jeg må anmode om grundig udvalgsbehandling i hvert fald af lovforslagets organisatoriske side. Alt, hvad der er sparet af unødvendigheder, er tjent, det gælder også for vore handicappede.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske folketingsgruppe hilser med tilfredshed fremsættelsen af dette lovforslag om revalidering. Der er ingen tvivl om, at der er et endda stort behov for at sikre de erhvervs-hæmmede og invaliderede medborgere hjælp og støtte menneskeligt og økonomisk, så de opmuntres og hjælpes til revalidering, således at de kan komme tilbage til produktivt arbejde sammen med og på lige fod med andre medborgere. De, der lider af en fysisk eller psykisk lidelse eller andet handicap eller er slået ud på grund af sociale vanskeligheder, som hæmmer deres mulighed for at få arbejde eller deres arbejdsbetingelser, har et særligt behov for at føle, at de ikke er overflødige, men at samfundet har brug for dem og for deres arbejdskraft. Heri er vi enige med ministeren. Det er nødvendigt, at de handicappede føler, at samfundet interesserer sig for at hjælpe dem lægeligt og økonomisk, når det er fornødent, men i lige så høj grad for at skaffe plads for dem i produktionen sammen med andre og på lige fod med andre. Det er en stor opgave, der her stilles, opgaven at give alle invalider adgang til og gode betingelser for revalidering, så de får lige vilkår med andre. Jeg vil ikke tro, det er nogen let opgave at løse, og jeg tror heller